

nægte, at det Stempelovforslag, der foreligger her, og som i alt væsentligt er bygget paa Kommissionens Forslag, passer langt bedre til Nutidens Forhold end den gamle Lov. Det fjerner en Mængde af de Tvivsspørgsmaal, den gamle Stempelov stadig gav Anledning til, og det indfører langt lettere Former for Oprævningen af denne Skat, end vi tidligere have kendt. Paa visse Omraader har det ogsaa vist sig, at det tidligere benyttede Grundlag for Stempelafgiften medførte, at Statskassen ikke fik de Beløb, som den var berettiget til, og som det var Meningen, den skulde have. Jeg tror ikke, at det i 1861 egentlig har været Meningen, at man skulde komme til det, som det praktisk bliver Tilfældet, at Stemplingen af Aktier sker efter laveste Takst, Gælds-brevtaksten, det vil sige $\frac{1}{6}$ pro mille. Man satte den Regel, at Aktier skulde stemples efter de Værdier, Aktieselskaberne omfatte: hvis det altsaa var et Ejendomsselskab, skulde de stemples efter Takst for Salg af faste Ejendomme, efter 1ste Klasses Takst, søfarende Selskabers Aktier skulde stemples efter 2den Klasses Takst, og ved Selskaber, der handle med Løsøre, efter 3die Klasses Takst. Det var, saaledes som Forholdene udviklede sig, meget vanskeligt at praktisere denne Adskillelse, og det har saa ført med sig, at man nu saa godt som altid stempler Aktier efter 3die Klasses Takst, men 3die Klasses Takst er en saa lav Afgift her i Sammenligning med, hvad man har lagt paa andre Omsætninger, at den paa ingen Maade kan siges at stemme med Aanden i Stempeloven af 1861. — Lad os endvidere se paa Beregningsgrundlaget for Stemplingen af Omsætning af fast Ejendom. Her har man jo skelnet mellem den Del af Værdien, som er selve den faste Ejendoms, og den Del af Værdien, som repræsenterer Løsøret. Men det har i Praxis ført til, at man som oftest har regnet noget for rigeligt til den Side, hvor man slap billigst, nemlig har regnet for meget for Besætning og Løsøre og for lidt for den faste Ejendom. Det føles derfor som hensigtsmæssigt og rimeligt, at man kommer ind paa et helt andet og rimeligere Grundlag, nemlig Ejendomsskyldværdien, og kun for saa vidt den virkelige Værdi overstiger Ejendomsskyldværdien, kommer man til Stempeltaksten for Løsøre, idet Stemplingen af det overskydende sker efter den Takst.

Stempelberegningen for Brugs- og Lejeforhold har været vanskelig at haand-

tere og har ikke altid faaet rationelle Resultater. Ogsaa her indfører dette Forslag klarere og rationellere Regler. Man regner med den højere Takst, nemlig første Klasses Takst, i Stedet for som tidligere med anden Klasses, men man opgiver den vanskelige Kapitalisering og regner med det enkelte Aars Leje- eller Forpagningsafgift eller Fæsteafgift, hvad det nu er, med visse Tillæg i Tilfælde af, at Lejeforholdet er indgaaet paa en længere Aarrække eller paa en eller flere Personers Livstid. — Man skelner endvidere gennemgaaende mellem Ihændehaverpapirer og Papirer, noterede paa Navn, hvilket ogsaa er fuldkommen rationelt, og man skelner mellem Selskaber med begrænset Ansvar og ansvarlige Interessentskaber. I det hele er der her gennemført et rationellere Skel end i den gamle Lov og et lettere gennemførligt Skel.

Efter Forslaget, ogsaa som det foreligger fra Kommissionen, er der givet betydelig strengere Bøde- og Kontrolbestemmelser end tidligere, og dette er ganske naturligt; thi naar Stempelafgiften forøges, er det klart, at der behøves strengere Kontrolbestemmelser og ogsaa behøves strengere Straffe end tidligere for Overtrædelse af Loven, idet Fristelsen til at overtræde Loven er større. Til Gengæld er der indført forskellige Lempelser for Publikum, som jeg tror, der vil blive sat Pris paa, f. Eks. den, at underskrevne Dokumenter fremtidig kunne stemples hos Stempelpapirforhandlerne og ikke blot som tidligere hos Retsbetjente o. lign.

Det er selvfølgelig umuligt ved Forelæggelsen af et Forslag som dette at komme ind paa en blot nogenlunde udførlig Fremhæven af de vigtigste Forandringer, som her ere foreslaaede. Jeg skal derfor indskrænke mig til at tage nogle af de finansielt vigtigste Punkter i Forslaget frem. Et Hovedpunkt er dette, at Taksterne ere satte op. De tre Hovedtakster, man tidligere har regnet med i Stempelovgivning, ere bevarede, 1ste Klasses Takst, 2den Klasses Takst og Gælds-brevtaksten eller 3die Klasses Takst. 1ste Klasses Taksten sættes op fra $\frac{2}{3}$ pCt. til 1 pCt., 2den Klasses Taksten fra $\frac{1}{6}$ til $\frac{1}{5}$ pCt. og 3die Klasses Takst fra $\frac{1}{6}$ pro mille til $\frac{1}{5}$ pro mille. Paa lignende Maade er Afgiftsniveauet forhøjet for de specielle Afgifter, som ikke kunne henføres til de 3 Hovedtakster, men for hvilke der er givet særlige Regler. Disse Forhøjelser af Taksterne, saavel de almindelige som de specielle, regnes at ville give